

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIETAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. 2 céntims.
 Fèra de Palma » 2 1/2 »
 Números atrassats » 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent á sa flauta.

S' envían es números á domicili, tant á dins Ciutat com á ses Viles, pagant per adelantat á s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta á conte de 16 números.

1881.

Mirau quins quatre números tan polits per trèure á sa loteria 500,000 duros Nadal qui vé. Es veritat qu'enguany hem quedat un pòch escalivats, però d'aquí à llavò ja no mos ne recordarem y hey tornarem jugá. Jò vos aconsej aquest número que m'agrada perque té dos vuyts qu'assemblan dos pareys de uyeres, y avuy en dia convé veurehi clá. Ademés ha de sortí perque es sa fórmula de sa civilisació moderna en tot es séu brillo; però si no surt, passa fentmos véys.

Ja tenim un altre any, y L'IGNORANCIA encara tira perque es ben necessaria: si no n'hi havia, ¿de que viurien es desxondits? Figuraivos que tothòm sabés corre y posá es pèus plans: ¡pòbres sabatés! Figuraivos que tothòm sabés fé un sayo mal tayat: ¡pòbres sastres! Figuraivos que tothòm sabés nadá sense carabasses: ¡ningú s'en aniria à fons! Figuraivos que tothòm sabés lo qu'es un kilo, un litro; que tothòm sabés trèure de cap quantes lliures, sòus y dinés son 751,324 peseles 60 céntims; figuraivos que tothòm sabés lo que val un duro, lo que còsta una veritat y lo que trèu una mentida; figuraivos que es pagesos à dins Ciutat sabésen tant com es ciutadans, y que's ciutadans à la pagesía sabésen tant com es pagesos: ningú podria viure dins Mallorca. Es qui jogan à la *bolsa* voldrian veure abans ses oreyes d'es contrari; es qui prenen xocolate voldrian veure mòldre es cacau; es qui van à sa taverna y à sa potecària voldrian guaytà dins es pou; es qui compran melons voldrian pagedlarlos, y tots dormirian amb un uy ubèrt.

Desenganauvos: un poch d'ignorancia es s'aygo que fa rodá es molí, es buf que fa redolá de cantell sa moneda. Però entenguemmos: hey ha dues castes d'ignorancia: una surenca, de cloveya de coco, que se coneix à sa cara; no parlam d'aquesta, perque no es sa

que nòltros defensam; nòltros parlam d'aquella que consisteix, no en so no sebre, ni en so no volè aprende, ni en so riuresen d'es qui estudian, ò lletgexen, ò escriuen; sino d'aquella qu'assembla ignocencia y que consisteix, maldement sápigam molt, en so no sebre viure: parlam de s'ignorancia il-lustrada.

Un metge que fa ses visites à pèu; un missè que no té galereta; un comerciant sense bréck; un propietari sense calés-sa; un qualsevòl que no du cotxo; tots es qui potoyan per dins es fanch y sa pols; tots es qui pòsan à sa loteria y no endevinan; tots es qui trèuen es paraygo y no plòu; tots es qui trèuen es capell nòu, y plòu; es qui creuen tot lo que está escrit en lletra de mòtlo; tots es qui creuen amb sa rassa llatina; tots es qui preguntan de tant en tant:—¿D'hon surten aquestes misses?; tots aquests, y molts d'altres, son ignorants il-lustrats. Y no vos ne rigueu de veure encollades aquestes dues parauletes *ignorancia il-lustrada*, perque ajustan tan bé com aquelles altres *barbarie il-lustrada*, qu'haureu sentit dí, y qu'haureu vistes plegades à sa persona de qualque sabi més aspre qu'un erissó, ò més brut qu'una araña.

Ara ja compren vostè, (es públich,) que lo que nòltros defensam y volem escampá es s'ignorancia il-lustrada, tan necessaria en aquest mon, que moltes vegades es qui no la té, la cerca, y fa es beneyt, y se déxa enganà, qu'es lo mateix que si la llogava per conveniència. Per aquestes necessidats surt cada dissapte es nòstro papé L'IGNORANCIA, qu'es un papé de *banch*, que representa dos céntims; que també té sa séua agència à Cort, just devant La Sala, un poquet més enllá; y qu'es un papé de crèdit, que dona dret, sino à cobrá cinch pessetes l'any mil vuytcents noranta nòu, y un quartillo per cent d'interessos, l'hey dona per marmulá del germá prohisme en aquest any de 1881.

Maldament de cad'any n'hi haja ménos d'ignorancia, perque amb tantes uyeres encamellades demunt es nassos, y amb tants de fanals de gas, molts comensan à veurehi clá, nòltros no pujarem es prèu des nòstro diari, ni l'deva-

llarém, perque no puguen jugá à la *bolsa* amb L'IGNORANCIA; que no volem perca-nòstra escrupòls de cap casta. Per axò han de comprá L'IGNORANCIA totes ses mares de familia, tots es bons atlòts, tots ets estudiants, es capellans, es menestrals honrats, es comerciants de bona fè, es barbés y perruqués que donan conversa à n'es que rapan ò tónen, perque aprengan covèrbos, y no mos parlin de política; es procuradós qu'escriuen cartes à n'es pagesos, perque aprengan à escriure en mallorquí y que los entengan; y sobre tot, tots es qui sápiguen lletgi y posá es séu nòm: axò es lo que han de fé l'any 1881

Un any, que dia l surt L'IGNORANCIA, per fòrsa ha d'essè plové: ja'u voréu: es cò mos ho diu. Tendrem bona cohita de farina, perque ja no pòren dí de blat; si sa verema curtetja, no faltará esperit de ví; si hey ha pòques metles, tendrém molt d'òli de metles dolces; si n'hi ha poch des d'oliva, tot es que faltará el farém sabó; si no hey ha malalts p'es metges, hey haurá coleccionistes de *se-llos* y de *rompe cabezas* que curá; si no hey ha plets, hey haurá questions; sino hey ha guixes, cohirem vèsses; y axí una còsa amb altra tendrém un bon any. Plourá per tot, ménos p'es carrés ahont ses canals batian à tothòm, còtra sa llibertat de cultos; com no hey haurá temporals, es corrèu sortirà demunt fèstes; sa carn devallarà, perque tendrém pastures; y no hey haurá eleccions d'AJuntament. ¡Ja voréu quin any!

Avuy es dia l.

Donam es molts anys à tots es diaris de Ciutat.

Donam es molts anys à tots es qu'han nòm Manuel.

Donam es molts anys à tots es qui comprarán L'IGNORANCIA.

NEMO.

CALENDARIS.

Era es dia d'ets Innocents decap-vespre.

Es *pápo* y sa porcella m'havian mogut un *rebumbori* d'aquells qui de vegades acaban amb *esclips* y *esclòps*; es café, qu'havia perdut s'autoritat per causa de sos multiplicats *adulteris*, no havia tengut prou força per *calmar* ses *masses* y vatx acudí a un ratx de moscatell: es vi ha apagat més d'una revolució y *vice-versa*.

Me va anà bé; creguent qu'un poch d'estrany podia ajudá a n'es moscatell, me vatx abossá fins a n'ets uys, y vatx pendre murada.

Per no pensá que totes ses malalties y tots es trastorns socials néxen des ventre, pensava en sos Innocents.

—¡Que n'hi ha de poch que fassan festa avuy! ¡Que n'hi ha de poch que no fassen festa avuy!

Dues máximes més veres que s'Evangeli, y una es contra s'altra.

Sa vanitat humana ha corromput ses paraules, com ha corromput ses idees. Jesu-Christ d'es ximplés en va fé Apòstols, y nòltros d'es innocents, d'es be-neys y d'es *cándidos* en feym ximplés, estúpids ò ignorants.

Axò'm va fé recordá de vòltros, amichs correctors de L' IGNORANCIA, y per una malahida asociació d'idees, de s'article que vos he promés. Vatx sentí una ponxida forta; es *pápo* y sa porcella se tornavan revolucioná.

Ventura que m'girá es pensaments una veu que me cridá de partiderrera amb aquest estrany saludo:

—¡Ola, ignorant!

Me vatx girá instintivament, y no per modèstia; però vatx doná a conexe, també sense volè, que m'en penedia.

—Homo, (digué donantme sa má,) no es cap injuria essè ignorant ara qu'hey ha tants de savis.

—Tens rahó; mumare deya: *Tanto sabes que dis-sabes*; y de tota manera cap homo de bé se pòt empagahí, fins avuy, d'havè escrit a L' IGNORANCIA. Però... ¿com m'has conegut?

—En so posat; y además, te passetges per sa murada y no ets capellá, ni calvo, ni dus uyeres.

—Ets molt vivarètxo.

Es méu amich es totalment oposat a mí; per axó m'es tant *simpálich*. Jò solech callá com un mussòl, y ell sempre té que dí, y muda de conversa com una papayona muda de flòr. Callavam y de còp preguntá:

—¿Ja has lletgit es Calendaris?

—No més he hagut de lletgi ets *Aguinaldos*.

—Ydò mira, jò no som tan mallorquinista com vòltros y no admet paraules forasteres; sobre tot aquesta que dú una cóua.....

—Moltes cóues.

—Però ¿y no has llegit es Calendaris?

—Los he fuyetjat, perque no tench altre remey; a mí m'en pren com a n'aquell amich nòstro que no poguent buydá ses botelles s'acohortava d'olorá es taps.

—Ydò jò los he lletgits tots y m'agradan; hey ha còses bones: no es s'añy més dolent l'añy 81.

—M'en alegr'

—Es de Don Tomas amb sos datos històrichs y ses poesies, es de s'*Isleño*, es de..... y fins y tot *L'Ancora* ha donat un tomet de *Poncelles*.....

—¿Y que son *Poncelles*?

—Poesietes curtes, que n'hi ha qualcuna que t'en xuparies es dits. Es que no he vist es vòstro: ¿que no n'heu fet?

—S'altre dia l'amo En Pèp parlant d'un Regidó molt estufat y molt ignorant deya: «Vaja un cap per fé pronòstichs.»—Aplica el cas: no hey ha cap ignorant que fassa Calendaris.

—¡Rahons foradades! Qui fa cavilacions ja pòt fé Calendaris: diuen que per ferne molts no hey ha res com sa fam y no m'puch avení que un enfilay de poetes afamats no n'hajan tenguda bastanta per fé sisquera un mal Calendaris: ¡bòna terra es Mallorca!

—¿Vòls callá, homo? Vòltros vos pensau que tot es bufá y fé ampolles.

—Pareix impossible que sigau tan ignorants y tan poch atrevits. Teniu uys y no hey veys, teniu oreyes.....

—Y no duym bast..... ¿Vòls fé favó de no insultá es méus companys? Un'altre vegada ja m'ha aparegut.....

—No, homo; jò'u dich p'es grans exemples que teniu devant la vista, y no vos n'aprofitau: no parexeu espanyòls ni mallorquins. ¿No heu vist a n'es vòstro temps unes corts democrátiques qui foren capasses a fé un Rey y fins y tot a desferló? ¿No teniu uns quants companys que fan un Diccionari Mallorquí-Castellá?.....

—¿Supòs qu'axò de companys no'u dius per lo d'ignorants?

—No; per lo de lletruts amagats. ¿No veys un sens fi d'homos que sense tení fàbrica fan papé y papé-moneda, y papé fals, y mals papés? ¿No veys tants de periodistes que a les fosques, volen fé llum (*) y tants d'escriptòs grossés que volen fé política? ¿No heu vist un Ajuntament axut de tot qu'ha volgut fé aygo, y n'ha fèta, y en fa, y en vol fé, y en farà, fins que venga de Governadó es General Pavia de bona recordansa? ¿Tan gran còsa es escriure un almanach com es que duen de fóra Mallorca, amb quatre grosseries, quatre obscenidats, quatre caricatures, quatre cuentos traduhits y quatre poesies fluxes? ¿No sabeu fé

quintilles, ni dècimes? Son mòrts en Goriet, y en Miranius, y.....

—No son mòrts, però.....

—¿Però qué?

—S'han casat qu'es lo mateix.

Es méu amich que es noviy y té sa sògra que tengué quinze infants y 29 dides, callá mirantme com embadalit; jò qu'havia cobrat es bon humó, com me succeheix sempre que d'un lladó fan un sermó, el me mirava riguent com que dí:—¿Y qué?

D'es cap d'un poch ell arrufá ses espatles, y digué:

—Jò en lloch vòstro l'añy qui vé, *si sou vius*, faria Calendaris.

—¿Si tan largo me lo fias? Però, homo, no veus que n'hi ha massa? ¿No sabs que los regalan?

—Es que jò faria se barayarian per comprarlo.

—Espliquet.

—Primé de tot el faria en castellá.....

—¿En castellá, per L' IGNORANCIA?

—¿Y qué? ¿No hey ha ignorants que escriuen en forasté?

Sa rahó no poria essè més convincent.

—El faria en forasté (proseguí) per agradá: ses Magdalenes y ses Catalines han passat de móda; ja no hey ha altre Pixèdis en el mon més qu'En Sagasta; no trobaries cap Elvira ni cap Rosamunda que volgués festetjá amb un Toméu ò amb un Geróni. ¡Qu'es de més poèlich un Edmundo, un Fulgencio ò un Mauregato!

—Envant.

—El comensaria per Desembre: primé, perque L' IGNORANCIA en tot ha de aná devant; segon, perque es es mes de ses fèstes principals; tercé, perqu'hey cau el Sant Advent, y ara..... tothom dejuna; y quart, perque llavò vé es Jané y es gats fan festa.

—Si no estich trascordat, tú en fas p'es Jané.

—No, ahs. No hey posaria dies fenés: es dies fenés que los santifiquin es fèstes de sa plassa de ses Copiñes que saben molta de lletra: ets ignorants no més han de santificá ses fèstes.

—Ben pensat.

—Perque tengués interés local, procuraria inclurhi ses vacances, ses gales, es descans des tribunals, es dies de *estero* y *desestero*, es dilluns p'es sabbats, es dijòus p'es seminaristes, es disaptés per ses escòles.....

—Amb una paraula ¿trecentis xexanta cinch dies de fèsta?

—Trecentis xexanta sis, per mor d'es bixèst. Perque allò de: «Dia 7. S. Justo y S. Probo mártires, Sol en Cáncer,» ja carrega, el faria més original y diria....

—Bé, homo: ja vetx qu'heu tens molt pensat.....

—¡Oh! jò tench un projecte.....

—Ja'l m'enviarás.

Haviam rodat un bon tròs de murada, haviam devallat per aquella miserable escala que vé a caure entre la Miseri-

(*) No sia còsa que qualcu heu prenguéis malament; fé llum vol dí *hacer luz* y no res més.

còrdia y l' Hospital, edificis de mala ombra per un noviy y un poeta, y à n' aquell moment de sa nòstra conversa mos n' entravam à La Sanch, à ses Corant-hores.

Tolduna, (Déu me perdon, y L' IGNORANCIA no m' ho ténga en retrèt ni en vanaglòria.) d' ajonoyat y resant, pensava en s' article promés y amb sa conversa des méu amich; llavònses vatx lligá aquests dos caps, y còm un que 'l trèuen d' un gran pès ò s' allibera d' un gran perill, ja vatx podé resá amb quietut y amb bona devoció.

Vatx dormí tranquil: abans d' axecar-mé vatx rebre es siguent:

PROJECTE DE CALENDARI PER L' ANY 18...

DICIEMBRE.

- Dia 1. juév. S. Concordio. (Fan fésta ses majories passades, presents y venideres.)
 Dia 2. viér. Sta. Bobiana (*) y compañeras vírgenes. (Fésta per ses fadrines veyardes que duen *cuernos* ò floca-dura y sobrefalda.)
 Dia 4. dom. Sta. Bárbara, virg. y már. (Patrona d' ets artillés y de casi tots ets espanyols,—hey ha altres nacions *cultes* que la vòlen per patrona.)
 Dia 16. S. Generoso, cf.—Luna llena.—Lluvias abundantes. (Fan fésta ses sociadats que donen bones cuótes à ses Juntas de Govern.)
 Dia 21. Sto. Tomás, Apostol. (Fira à ses Enramades, fésta p' ets endiòts y p' es punxes.)
 Dia 28. Los Stos. Inocentes, márs. (Patrons des corredós.)
 Dia 31. S. Silvestre y Sta. Coloma. (Pareix qu' havia de fé fésta es Batle de Selva; però sa fésta es aquí, à Cort, dins La Sala.)

ENERO.

- Dia 6. Los Stos. Reyes. (Fan fésta ses criatures.)
 Dia 7. S. Cándido y S. Simplicio, márs. (Casi ningú fa fésta: à n' es Moll posarán sa primera pedra des Doks.—*Anima*.)
 Dia 17. S. Antonio, Abad. (L' IGNORANCIA sortirá faxada y amb ròtul: casi tots es Tònis están empagahits de fé fésta.)
 Dia 25. Los sieté Durmientes, mrs. (Patrons de ses Academies, comissions, etc., etc.)
 Dia 3. (**). S. Primo, cf. (Fan fésta es qui jugávan à l' alsa y no han cobrat.)
 Dia 5. dom. S. Andrés, ob. (Se donarán ses rectoríes.)

(*) Axò havia de dí Bibiana.—Còses des méu amich.

(**) Aquí se coneix qu' es méu amich ja prescincia de mesos.

Dia 17. S. Baldomero, dr. (Un temps feyan fésta es progresistes, llavò en féren ses caxes d' ahorros; ara ja no es fésta.)

Dia 23. S. Servulo, *pobre*.—Luna menguante.—Tempestades. (Sarau à sa Casa de la Vila.—Dijuni.)

Dia 20. S. Blas, ob. y mr. (Beneyexen es panets.)

Dia 21. Sta. Ursula y 11,000 Vírgenes. (Fan fésta ses fadrines à *bimatu et infra*.)

Dia 10. S. Cornelio, S. Mansueto y san Pazguato, mrs. (Hey ha casats que no fan fésta.)

Dia 26. Sta. Florentina.—Sol en Aries, en Tauro y Capricornio. (Fan fésta moltes fadrines y qualque casada.)

Dia 12. S. Cristóbal. (Patró de s' Ajuntament.)

Dia 20. S. Félix, Fortunato y Feliciano. (Fan fésta es canònges, es qu' han trèt sa grèssa y es de ses Juntas Consultives....)

Dia 29. S. Dimas. (Seria llarch y perillós dí qui fa fésta.—Gala general.—Il-luminacions, etc., etc.)

Fins aquí es projecte des méu amich, mal forjat é incomplet; però suficient perque sa *perspicacia* de qualsevòl ignorant puga suplir lo molt qu' hey falta. Si L' IGNORANCIA no ha dat Calendari, ja ha dat projecte. Govern y sociadats hey ha arreu, arreu, qui fan lo mateix.

Ara ja tenim s' article fèt; lo usual, lo corrent seria posarhi sa méua firma maldament hey haja tan pòca còsa méua. ¿Heu fariáu axí estimadíssims lectors? No; que axò faria oló de sabiduría. Si sabés tant de llatí còm molts des caxistes d' aquesta capital, diria: *Suum cuique*; ara *Cada u tenga lo que 's seu*.

UN AMICH DE L' IGNORANCIA.

BON ANY ALS RETGIDÓS NOUS.

REDOBLE Y MARXA DES TAMBORÉS DE LA SALA.

UN. Llatse, Tòfol, Nòfre, Bruno,
 Tano, Gori; ¡Vamos! ¡Ala!
 Batle es ara dalt La Sala
 Don Geróni Sansalòni,
 Tòca, Tòni; tòca, Tòni;
 Tira, sòna enhorabòna.
 ¿Vòls tresetes? Tén estretes
 Ses massetes y pessetes
 Pessetetetes te darán.

Tors. —¿D' hont son?—¿D' hon?
 —De La Sala.—Bòns sòns son.

—Tambós

Que fan honors als señós Retgidós,

—
 Soldats fats,

Dins s' entrada están formats;

Pintats.

Y desfressats de rats pennats.

—
 Manteu blau;

Vius de grana en trena y trau,

Mostrant:

Y mentres tant van sonant, pregonant.

—
 Elet; net,

Per decret de dret estret;

Que 'm mat

Si per Ciutat no ha estat nombrat.

—
 Cada any guañy,

Sense dañy ni afañy estrañy,

Es fòch

Coló de fòch, retxat de gròch.

—
 La gent sent

Qu' es valent; y es gran talent,

Ja 'u sab,

Y no l' alab, que el trèu del drap.

—
 Ja es blat nat

Veu ventat, porgat, pastat;

Y es pá

Per nòltros va, si n' hi ha, pròu cá

—
 Son frach pach.

Dins un sach, tabach, y un mach

Valent

Mos don rebent d' aygordent ben ardent.

—
 Tenim prim

Es sahim, patim de llim;

Beurem

Y si porém tornarém, tocarém.

—
 Passau fam,

Y aquí entrám, tocám y estám.

Gròs mos

Vos gòs que pòs à un tròs sens 'òs.

—
 ¡Tocau, dau

Lo que en pau gordant estau!

Tirau

Part d' aquell mau que en clau tancau.

—
 Don Huch Lluch,

Ja no puch peruch fé truch;

Som ruch;

Retruch es buch y l' esbuch sense such.

—
 Gran clam dam,

Son corbam goytam, cercam;

Bum bum:

D' aquest perfum lo fum ensúm.

—
 Rendu nòu

S' ou d' un sòu que plòu; no 's pròu.

Es pòch

Que mos tir gròch que no 'm mòch que no 'l tòch.

—
 Bòn sò. ¡D' ò!

Vaja un cò més bò. ¡Ay yò!

Meem còm

Mos ho partim. Tant perhòm per tothòm.

PEP D' AUBEÑA.

XEREMIADES.

Varem rebre una tarjeta de sa Societat *El Ensanche* situada a s'Hostalet d'en Cañellas, convidantnos a un ball que vá celebrá dia 26 des més passat. Li enviam les gracies y li aplaudim que es temps que pensa en doná agilitat y recreo a n'es vesins d'aquell caserío, pensi també en s'edificació d'un edifici públich per Iglesia y per escola d'aquella nòva població. Sa primera pedra está posada segons hem vist y se tracta de fé via a ses òbres, contant amb sa generosidad de persones acomodades que veurán amb bons uys sa séua determinació. Endevant ydò, y a fé via p'es bon camí, y que no faltin donatius.

**

¡Es premi gròs no es vengut a Mallorca! ¡Quants de desenganats! ¡Y vòltros que creys que sia tan fácil de fé que venga? Jò no sé encara còm hem tenguda tanta sòrt es mallorquins amb tantes rifes gròsses còm han vengudes. Figura vos que a España hey ha coranta nòu províncies y no més que li tocás una sòla vegada s'aná a cadascuna d'elles nòltros no podriem esperansá es tenirlo més que cada cinquanta anys.

**

A n'es vapor *Baleares*:
¡Arri!

**

Es dia de Nadal devés les tres ò les quatre des decapvespre es un dia ben trist per un que s'passetja y passa per Plassa, p'es plá de sa pòrta de Sant Antoni, p'es carril y p'es Moll, la Rambla y es Born. Allò es un desèrt. Sembla impossible que vint y quatre hores abans hey hagués tant de truy. Y es que tothom está dins ca-séua dinant, menjant y celebrant en familia sa gran diada. Creuriau que aquesta soledat que vos he dita la tròb hermosa per lo que 'm representa.

Déu la mos conservi molts d'anys amb alegría. Que es caló de sa llár replech molts anys a sa familia a son voltant.

**

¿No seria possible, Señor Batle de Ciutat, es posá predissos tot al voltant de aquella hermosa acera que va fé fé es mitx de sa plassa des Banch de s'Oli? Hey posáren *Eucaliptus* y los haguéren de llevá perque se morian. ¡Ja 'u crech! No estavan a n'es séu lloch. Li vuy doná un consey per si li agrada. Aquell quadrat de terra qu'ha romás es mitx, el sembri de llimoneres que s'sollerichs d'allá pròp les podrián cuydá barato des trañech de carros qu'hey ténen y tancat amb una *verja* de ferro embalsamarian aquell barri; y per tot lo redó

pedrissos per seurehi. Vendria essè còm una petita plassa d'Orient de Madrit y es públich l'hey agrahiria. Y es Retgidós també perque per a Nadal podria ferlos un regalet de llimones perhom, per donarlos ses bònes fèstes, y may los vendrián malament; y sinó que demán de paré a ses señores Retgidores y vèji que li diuen.

**

Jò si fos de s'Ajuntament y no tengués doblés proposaria un negòci que crech que n'hi proporcionaria. Faria estudiá s'ubertura d'un carré nòu que desde sa Pòrta de Santa Catalina anás al capd'amunt des Sitjá per baix de sa Murada y per dins tot s'Hort d'En Moranta y tres travesies desde aquest carré nòu a n'es de la Piedat, Concepció y des Pi. ¿Què tendria que veure lo que li pogués costá s'indemnisació d'aquell hort y demés necessari amb lo molt que podria trèure d'aquells nòus solás, y amb so benefici que proporcionaria a n'aquells barrios que son ara un recó de Ciutat? Qu'heu fassa estudiá que crech qu'hey ha cent mil lliures que guañá y tot axò heu tendria de manco a n'es dèute que l'abruma.

COVERBOS.

Un cobradó de contribucions deya a un'altre:

—A tal punt, hey ha 27 mil fincas embargades per falta de pago.

—No 'u crech, axò es ecsagerat: lo que pot essè que no n'hi haja més que una d'embargada fins en dues: tota sa provincia y ses cases de la Vila.

**

Un amich nòstro estava tot satisfèt perque tenia s'endiòt més gras y més fexuch de dins Ciutat, y el mostrava, y feya que tothom el sospesás.

S'atlòt majó el s'en vá du a passetjá y a sa murada se topá amb un'altra infant que manava un endiòt petit y magre, y tolduna los féren bareyá, però prest s'endiòt gras, que tenia més que pèrde, va fé juèus. Es dueño, tot empagahit, va dí a s'altra si volia baratá s'endiòt y axí heu féren.

L'endemá s'amich nòstro volgué que vésem s'animal, y cridá s'atlòt perque el tragués.

—Ell ja no es aquell, mumpare, (va dí amb cara alegre, y amollant en mitx d'es ròtlo una galera d'endiòt.)

—¿Y qu'has fèt?

—Aquell era juèu y l'he baratat: aquest li gòsa.

Son pare mirava s'atlòt y s'endiòt, y arrufant ses espatles, va dí:

—No hey ha remey: axò es *sangre de torero*.

PORROS-FUYES.

GEROGLIFICH.

JUPITER
TOT

QUALSEVOL.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla un látigo a una escopeta?
2. ¿Y un calatravi a un carro?
3. ¿Y un pèrn a l'Aduana?
4. ¿Y ses cambres a n'es fustés?

JORDI DES RECÓ.

TRIANGUL DE PARAULES.

.
.
.
.
.
.
.
.
.
.

Ompli aquests pichs amb lletres que llegides diagonalment y de través, digan: sa 1.ª retxa, un mòble; sa 2.ª, lo qu'es un piano vey; sa 3.ª, lo que fa un qui vòl entrá a una casa; sa 4.ª, lo que jò fas a n'es méu també; sa 5.ª, lo que se dona sa gent inflada, y sa 6.ª, una lletra.

TAMBORÉ DE LA SALA.

PREGUNTES.

(DEDICADES A N'ES QUI FÉREN FESTA DIA 28 PASSAT.)

1. ¿Perquè era tòrt Anibal?
2. ¿Trenta dies y un més, quants de dies son?
3. ¿Tres pichs cinch quinze y dos dessèt quants fan?

CAVILACIÓ.

AS DE TRAMPAS.

Amb aquestes lletres compòndre es nòm d'una iglesia de Ciutat.

UN ESCOLÁ.

ENDEVINAYA.

¿Quin lladre es que may l'agafan,
No té cames y sab corre,
Quant ell ròba molts s'amagan,
Y lo qu'ha robat heu torna?

FEROSTAS.

(Ses solucions dissapte qui vé si som oiús.)

ADVERTENCIES.

Suposat que L'IGNORANCIA no arriba a tots es pobles de Mallorca per falta de corresponsals que la repartescan, s'Administració ha resolt admetre suscripcions a rahó d'una pesseta cada 16 números, pagant amb bons doblés y per adelantat a Can Rotger, (Cadena de Cort, n.º 11.)

De més a més, a sa mateixa Administració, se farà una gran rebaxa a n'es revenedós que prengan de 25 exemplars en amunt.

Encara més, a sa mateixa Administració, se trobarán números atrassats (no tots,) a preu corrent ó sia per 2 céntims; y coleccions des primé tom que consta des 80 números primés, amb sa taula final, per preu de CINCH PESSETES. Advertint que en románen poch exemplars.

1.º JANÉ DE 1881.

Estampa den Pere J. Gelabert.